

вѣ. Кога то прїиде свашенникъ кодъ болнаго да го исповѣдѣва и да го причести со сваты тайны, тогава требѣва да го исповѣдѣва наединѣ, сирѣчь, да не быде тамо другъ человекъ, а да быдатъ токмо попъ и болный, обаче кога то го причащава со сваты тайны, требѣва да го причасти при домашни те люди и при свои те церковницы. А ова заповѣдѣвасе потам причина, понежнѣкойси окаяннїи попове, кога то скриватъ раскольницы те, лицемѣрствѣватъ и говоратъ че они наединѣ причащаватъ болнаго со сваты тайны, зада можатъ съ такво лицемѣрство да утаатъ расколника, ако да быде негдѣси

чести: но ако се види че онъ впада въ отчаянїе, дѣховникъ да подкрѣпи такваго съ милосердїе Божїе. Дѣховникъ или свашенникъ споредъ ова нека разсѣди и заради други те, сирѣчь, заради пѣтника, гемиджиски слѣжителн, сиромаха, болнаго и на тыа подобны. Четверто: обаче кога то се исповѣдѣва нѣкой человекъ, кой то нито се отчаява, нито се лѣни заради епитимїа та, но оше съ радость прїима, что ще му зановѣда, тогава дѣховникъ може да му даде епитимїа заради да го исправи, а при тока може да го одѣли отъ сватое причащенїе на време, но да глѣда споредъ человекъ, споредъ грѣховы те, и найвыше споредъ поканїе.